

2017.

Æneste Bev. af Lovf. om Afsløs. af flere Statskassen tilfl. Afgifter m. m.

2018

Lønne Havre. I den nævnte Periode, 35 Aar derefter, nemlig i de 15 Aar fra 1785—99 var Prisen pr. Td. Rug 3 Rd. 2 Mk. 6 Sk., pr. Td. Byg 2 Rd. 2 Mk. 11½ Sk. og pr. Lønne Havre 9 Mk. 8 Sk. Priserne vare altsaa i Løbet af nævnte 35 Aar stegne mellem 40 og 50,0/0. I de i de næste 35 Aar derefter liggende 15 Aar, nemlig fra 1821—35, viste der sig ikke megen Fremgang i Priserne. Prisen pr. Lønne Rug var i dem 3 Rd. 2 Mk. 13½ Sk., pr. Lønne Byg 2 Rd. 2 Mk. 4 Sk. og pr. Lønne Havre 1 Rd. 4 Mk. 1 Sk. Det maa imidlertid herved bemærkes, at de nævnte 15 Aar netop faldt efter den extraordinære Periode her i Landet, da Staten paa en Maade gik fallt, idet dets Pengevæsen gik aldeles overstyr og Pengene bleve omstrevne. I Aaret 1812 f. Ex. stod derfor ogsaa en Lønne Rug i 61 Rd. 4 Mk. 8 Sk., en Lønne Byg i 34 Rd. 5 Mk. 8 Sk. og en Lønne Havre i 23 Rd. 2 Mk. 8 Sk., hvilket Beløb bleve omstrevne derved, at Dalerne bleve gjort til Marker. I de nærmest efter 1812 følgende Aar var der ligeledes paa Grund af de extraordinære Forhold overordentlig høje Priser. Som en Følge deraf fandt der i Aarene 1821—35 en Reaktion Sted i Prisen, som gjorde, at de vare forholdsviis lavere i disse Aar, end de rimeligviis ellers vilde have været. I de sidste 15 Aar, Aarene fra 1855—69, har endelig Mellemprisen paa en Lønne Rug været 6 Rd., paa en Lønne Byg 5 Rd. 1 Mk. 8 Sk. og paa en Lønne Havre 3 Rd. 4 Mk. Det vil altsaa ses, at der har været en stadig Fremgang i Prisen, og skjøndt nu ganske vist Ingen kan vide med Bestemthed, hvorledes Fremtiden vil stille sig i saa Henseende, saa er det dog overmaade sandsynligt, at det samme Forhold ogsaa vil finde Sted i Fremtiden, og det er derfor ialfald i høieste Maade utilraadeligt, at Statens Indtægter i Korn skulle afløses til ringere Pris end det fulde 25dobbelte Beløb. Men sætter Regjeringen ikke nogen sær-

deles Pris paa at faa den foreslaaede Lov gennemført, vil jeg endog for Følgernes Skyld tilraade, at man ikke udstrækker dens Behandling længere, men negter den videre Fremme, hvad jeg tror at Staten vil være bedst tjent med.

Der er imidlertid et særligt Forhold, der blev berørt af den første ærede Daler, som herved kommer i speciel Betragtning, og som jeg derfor skal tillade mig yderligere at fremdrage. Efter hvad der er blevet oplyst for mig, findes der i Frederiksborg Amt et Forhold, som unegtelig frembyder stor Ubillighed. Der har der været ydet et Høhoverti paa mange Gaarde, som i sin Tid ydedes in natura, og som dengang havde meget Lidt at betyde, fordi Engene gavede overmaade lidt Hø. Det regnedes altsaa ikke for at have nogen stor Værdi, og der blev tidlig gjort Tilbud om dets Afsløsning, hvorved Entelte afløste det med 4 Mk. 8 Sk. pr. Lønne Hartkorn. Senere fik dette Høhoverti en langt betydeligere Værdi, idet Arealerne opdyrkedes, og der avledes Kløver derpaa. Der tilbød's saa igjen en Afsløsning, og endel af Gaardeierne gik da ind paa at afløse Høhovertiet med en Td. Havre pr. Lønne Hartkorn. Endnu senere, efterat den almindelige Høhovertiafsløsningslov var udkommen, blev Resten efter Høhovertikommissionens Bestemmelse afløst med 7 Mk. 8 Sk. pr. Lønne Hartkorn. Men nu er det klart, at naar det foreliggende Lovforslag bestemmer, at Pengeafgifter kunne afløses med det 25dobbelte Beløb i Obligationer, altsaa med 83 pCt., saa ville de, som allerede i og for sig have faaet en overmaade billig Afsløsning af deres Høhoverti ved dets Ansættelse til Pengeafgifter, ogsaa faa det langt billigere fuldstændig afløst end de, der have faaet det afgjort med en Td. Havre pr. Td. Hartkorn, for hvis Bedkommende Afsløsningen jo skal ske efter Vædringsforslaget med det fulde 25dobbelte Beløb, og som altsaa i dobbelt Henseende ville blive trykkede. Dette er et Forhold, som ganske vist er ubilligt, og som man